

!Pura Vida!

Nieuwsbrief van Kees en Claudia Geluk

MEI 2020

NUMMER 7

Quarantaine

Bovenstaand beeld roept vast herkenning op. Dit is de manier waarop we tegenwoordig met elkaar communiceren: via de webcam en de microfoon van de laptop of tablet. Zo ook onze kinderen. Ze krijgen tegenwoordig, net als in Nederland, virtueel les. Voor een deel betekent dat thuis opdrachten maken, en voor een deel les via een videoverbinding. De kinderen doen allerlei creatieve opdrachten, die ze anders op school zouden hebben gedaan. Juan maakte laatst een elek-

tromagneet met een batterij en koperdraad. En Marcos mocht zelf ijs maken. Een zakje met melk, suiker en vanille werd gekoeld in een grotere zak met ijsklonten die gesmolten waren door er zout aan toe te voegen. Op die manier leren ze dat het smeltpunt van zout water onder de 0 °C ligt, zodat je het kunt gebruiken om iets anders te bevriezen.

Op veel meer vlakken wordt de videoconferentie gebruikt: bij het seminarium wordt het nu gebruikt voor alle lessen die anders klassikaal

zouden worden aangeboden. Ook in onze kerk in Costa Rica wordt het gebruikt, onder andere voor de vrouwenkring die Claudia heeft opgericht.

In zekere zin is Nederland voor ons dichterbij gekomen door de coronacrisis. Zo hebben we nu een aantal keren meegedaan met onze oude Bijbelkring. En ook binnen de familie van Kees worden de laptops en mobieltjes ook regelmatig aan elkaar gekoppeld om bij te praten. Een positieve keerzijde van het sociale isolement.

In dit

nummer:

Quarantaine	1
Costa Rica en het coronavirus	2
Een kerk die dient	3
Gebedspunten	4

Costa Rica en het coronavirus

Een paar dagen geleden stond er een man bij ons voor de deur. Met een skateboard in zijn handen. Of wij het wilden kopen. Om maar wat te eten te kunnen geven aan zijn dochtertje van vijf jaar. Het skateboard hadden we niet nodig, maar we hebben maar wat boodschappen opgezocht en meegegeven. Eén van de voorbeelden van mensen die hun inkomen zijn kwijtgeraakt als gevolg van de coronacrisis. Als we vertellen over hoe het gaat met Costa Rica in de coronacrisis, komt er een verhaal met meerdere kanten. We proberen dat hier met u te delen.

dagen er meer mensen genezen zijn dan dat er nog ziek zijn. De ziekte lijkt aardig onder controle.

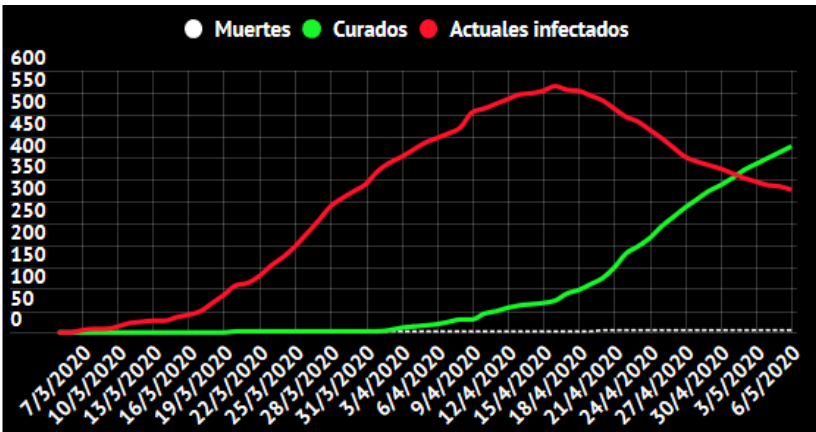
Zorgen: de economie

De maatregelen om de coronacrisis te bestrijden hebben direct impact op de economie. Normaalgesproken gaat het relatief goed in Costa Rica, maar het land heeft geen grote reserves. Ook is het erg afhankelijk van toerisme. In die sector zijn er zo'n 200.000 getroffen in hun baan. Ook hebben bijvoorbeeld 8.000 restaurants hun deuren moeten sluiten. Allemaal mensen die op straat komen en niet zomaar andere in-

cieel zijn er nog geen 20 besmettingen, maar we horen dat medici onder druk worden gezet om er niets over naar buiten te brengen. Ze mogen zelfs geen mondkapjes dragen, want dat zou maar onrust zaaien. We horen ook dat het ziekenhuis van Masaya, de geboorteplaats van Claudia, geen mensen meer opneemt, omdat het ziekenhuis het niet aan kan. Voor Costa Rica is dit een grote zorg. Officieel zijn de grenzen dicht, maar dat houdt niet tegen dat er mensen illegaal de grens oversteken. En daarbij zijn er ook besmette mensen binnengekomen. Als het in Nicaragua echt oncontroleerbaar wordt, zou dat dus ook grote gevolgen voor Costa Rica kunnen hebben.

Reacties uit de kerken

Eigenlijk zie je in de kerken ook verschillende soorten reacties. Een deel benadrukt het succesverhaal. We hoorden meerdere mensen zeggen dat ze dachten dat God een speciale voorkeur voor Costa Rica heeft, en dat het daarom zo goed gaat met de bestrijding van het coronavirus. Een ander deel van de kerken ziet in de coronacrisis toch in de eerste plaats een kans om iets te betekenen rondom al de zorgen die de coronacrisis met zich meebrengt. En om juist in deze moeilijke tijd iets van Gods barmhartigheid te tonen. Een voorbeeld daarvan is de kerk van Eduardo Quesada. Deze kerk is actief in een heel arme wijk. Ondanks weinig eigen middelen proberen zij steeds de allerarmsten in hun wijk te dienen. Daarom zijn we heel blij met hem, dat het noodhulp programma van de GZB hem de middelen geeft om voor een periode van 3 maanden 30 gezinnen van levensmiddelen te voorzien. Ook uw steun waard!

Covid-19 in Costa Rica. ● genezen ● ziek (bron: delfino.cr)

Het succesverhaal

In de bestrijding van het coronavirus lijkt Costa Rica het meest succesvol van Latijns Amerika. De besmettingen kwamen hier later dan in Europa, dus er was in een vroeg stadium duidelijk welke consequenties het kan hebben. De minister van volksgezondheid, die een achtergrond heeft als epidemioloog, heeft gelijk kordaat opgetreden. Allerlei maatregelen zijn er genomen om het virus aan banden te leggen. En op dat gebied zijn er heel positieve resultaten te melden. Op het moment dat we dit schrijven, zijn er nog minder dan 800 besmettingen geregistreerd. Tege-lijk is het zo dat al sinds een aantal

komsten hebben. En zeker de allerarmsten, die meestal afhankelijk zijn van dingen als verkopen op straat, zijn erg getroffen. Bij de overheid kun je wel aankloppen om een kleine uitkering, maar dat is wel ingewikkeld als je bijvoorbeeld niet kunt lezen en schrijven. En het is kansloos als je geen verblijfsvergunning hebt.

Zorgen: Nicaragua

Ten noorden van Costa Rica ligt Nicaragua. In contrast met Costa Rica is dat het land dat het meest onverantwoordelijk met het coronavirus is omgegaan. Lange tijd is men nog doorgestaan met massale bijeenkomsten, waar mensen makkelijk besmet konden worden. Offi-

Een kerk die dient

Studenten bij het seminarium ESE-PA moesten een opdracht doen: schrijf een brief aan je eigen kerk volgens het patroon van de zeven brieven aan de gemeenten in Klein-Azië in het boek Openbaringen. In die brieven richt Jezus zich tot de gemeenten. Hij deelt complimenten, waarschuwingen en kritische noten uit en doet beloften aan de kerken. Bij een heel aantal studenten zag je dezelfde kritische noten terug in hun brieven: misschien zouden ze wel een dienende missionaire kerk willen zijn, maar in de praktijk komt het daar meestal toch niet van.

Veranderproces

“Una iglesia que sirve”, een kerk die dient, zo heet het programma dat de GZB in samenwerking met ESEPA aan het opzetten is. In het Spaans heeft het een dubbele bodem. Aan de ene kant: een dienstbare kerk. Aan de andere kerk: een kerk die ergens voor dient, waar de wereld iets aan heeft.

Het idee van het programma is om kerken te helpen om zo'n kerk te worden, als ze dat nog niet (helemaal) zijn. Voor het seminarium betekent dat een andere manier van werken dan tot nu toe. In plaats van een lesprogramma aan te bieden, gaan we nu kerken helpen om te veranderen. Dat is méér dan alleen theologie, het heeft ook te ma-

ken met praktische knowhow. Hoe zou je als kerk zo'n veranderproces in kunnen gaan?

Eigenlijk moeten kerken zichzelf opnieuw uitvinden. Waarvoor zijn we kerk? Wat is onze roeping? En als onze roeping is om het Evangelie uit te dragen, hoe doe je dat dan? In de naam van

het programma zit opgesloten dat we een deel van het antwoord zoeken in dienstbaarheid. Daarvoor moeten kerken leren om na te denken over de omgeving waar ze in staan: welke dingen spelen er in de wijk, en hoe kan de kerk daar iets voor betekenen? Daarnaast moet de kerk ook gaan nadenken over haar eigen leden: welke gaven zijn er aan onze gemeente gegeven, en hoe kunnen we die helpen om mensen buiten de kerk te dienen?

Praktijkvoorbeelden

Terwijl er in Costa Rica een grote groep kerken is, die nogal naar binnen gericht is, kennen we ook voor-

beelden van kerken die er juist helemaal hun missie van hebben gemaakt om dienstbaar te zijn aan de samenleving. Eén van die kerken is de kerk in La Tabla, waar Claudia normaalgesproken ook helpt, onder andere met huiswerkbegeleiding. In het programma van de GZB, kan deze kerk functioneren als één van de praktijkvoorbeelden, waar studenten en andere kerken kunnen leren wat het betekent om een dienstbare kerk te zijn. Om dit mogelijk te maken, wordt een deel van het werk van deze kerk gesteund vanuit het GZB programma: het eethuis voor de kinderen uit deze arme wijk. Normaalgesproken is Bella Flor Solís, die hier de kar trekt, veel tijd kwijt met het zoeken van sponsoring in natura.

Eten in coronatijd

De beslissing om het werk in La Tabla te steunen vanuit de GZB was nog maar net gemaakt, toen in Costa Rica alle maatregelen tegen het coronavirus ingingen. Het eet-

huis ging tijdelijk dicht. Maar dit betekende dat de mensen die normaal al afhankelijk waren van het eten, nu helemaal getroffen waren. Daarom is het eet-

huis nu toch weer open: één persoon per gezin krijgt in de deuropening eten opgeschept, om het thuis op te eten. De hulp, die

GZB

Postbus 28
3970 AA Driebergen
0343-512444
info@gzb.nl
www.gzb.nl

U kunt een gift overmaken
naar IBAN
NL91INGB0690762445
o.v.v.
TFC Kees en Claudia Geluk

Colofon

Kees en Claudia Geluk zijn met hun vier kinderen uitgezonden uit wijkgemeente de Dorpskerk van de Protestantse Kerk te De Bilt in samenwerking met de GZB. Ze houden zich bezig met theologisch onderwijs en zetten zich in voor mensen in de marge in Costa Rica.

De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze rondzendbrief.

Website: www.gzb.nl/puravida
Facebook: www.facebook.com/gelukpuravida
Email Kees: keesgeluk@hotmail.com
Email Claudia: ninoskasolis@hotmail.com
Email TFC: tfcgeluk@dorpskerkdebilt.nl

Gebedspunten

In onze nieuwsbrieven willen we ook een aantal punten van gebed en dank met jullie delen. Doet u ook mee?

- We danken dat het goed gaat met ons en onze familie. Vanwege de coronacrisis hadden we de mogelijkheid om naar Nederland te gaan, maar we hebben besloten om hier te blijven. We zijn dankbaar dat dit tot nu toe heel goed is verlopen.
- We danken dat het in Costa Rica zo goed gaat met het inperken van het coronavirus (zie ook pagina 2), en dat de maatregelen een positief effect hebben.
- We danken voor Aartjan (voorzitter TFC) en Tineke Paauw, die opa en oma zijn geworden van hun kleinzontje Faas
- We danken ook voor de kansen die de kerken van Eduardo Quesada (zie pagina 2) en Bella Flor Solís (zie pagina 3) hebben om juist ook in deze tijd aan mensen die veel verloren hebben te laten ervaren dat er iemand is, die om hen geeft.
- We bidden voor de situatie in Nicaragua, waar door de overheid vrijwel geen maatregelen zijn genomen tegen het coronavirus en waar veel mensen bezorgd zijn dat dit een erg groot probleem wordt (zie pagina 2).
- We bidden voor ouders uit Costa Rica, die vertellen dat ze niets te eten hebben voor hun kinderen die huilen van de honger. En voor de vele mensen die hun baan zijn kwijtgeraakt en hun huur of hypotheek niet meer kunnen betalen.
- We bidden ook voor Fundación Génesis, die veel doet voor gemarginaliseerde mensen in de wijk Alajuelita. Veel van wat zij doen bekostigen ze vanuit de inkomsten van de school die ze ook runnen. Vanwege de coronacrisis lopen die inkomsten erg terug en is er de dreiging dat zij moeten stoppen met enkele van hun activiteiten.
- We bidden tenslotte dat de kerken juist in de deze tijd een teken van hoop mogen zijn voor mensen die door de situatie de hoop dreigen te verliezen. Dat zij in de helpende hand van de kerken Gods hand zullen herkennen.